

Egyeztetést kezdeményeztek

Miniszterjelölti meghallgatása során Lázár János az országgyűlés mezőgazdasági bizottságában kifejtette, hogy a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara javaslatára a kormány a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvény birtokmaximumához kívánja igazítani az Európai Unióból származó földalapú támogatásokat, azaz a törvényben megfogalmazott 1200 hektár (kivételes esetekben 1800 hektár) felett nem kívánnak területalapú támogatást nyújtani. Mint mondta, a vidékfejlesztési támogatások igénybevételéből ki kívánják rekeszteni a „csak növénytermesztéssel foglalkozó gazdákat”.

Ezeket a bejelentéseket nem lehet szó nélkül hagyni, még akkor sem, ha zömében nem a Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetsége (MOSZ) érdekkörébe tartozó gazdaságokról volna szó, jelentette ki Nagy Tamás, a MOSZ elnöke egy sajtótájékoztatón június 16-án, ahol bejelentette, hogy soron kívüli egyeztetést kezdeményezett Lázár Jánosnál. Az idő sürget, mivel a 2015–2020 közötti időszak földalapú támogatásaira vonatkozó magyarországi szabályokat 2014. augusztus 1-jéig be kell jelenteni az Európai Uniónál, és e döntések 2020-ig gyakorlatilag nem változtathatók meg.

A MOSZ valódi konzultációt, érdemi megbeszélést szeretne folytatni, hangsúlyozta az elnök. A kormányzati szervek a meghallgatások során bemutatták a programjaikat, és Lázár János miniszter nagy horderejű kérdésekről beszélt. Tény, hogy soha nem látott koncentráció megy végbe, hiszen egy helyre kerül az uniós forrásokból származó 6700 milliárd forint elosztása, s ezen belül a mezőgazdaságot is érintő támogatási, fejlesztési források szétosztása, valamint minden egyes döntés kontrollja is. Ezért az elnök úgy látja, hogy a döntést megelőző társadalmi konzultációnak igen nagy a jelentősége.

De hogy ez mennyiben valósul meg, az még a jövő titka, és azé, hogy milyen választ kap az elnök a Lázár Jánosnak elküldött levelére.

A bejelentések olyan politikai jövőképet vázoltak, hogy a magyar falu, a magyar vidék, és ezen belül döntően az 500–5000 lakos közötti települések életére jelezzék a veszélyt. Az elnök hangsúlyozta, hogy ezzel az elképzeléssel semmiféle probléma nincs, hiszen akkor egészséges egy ország, ha ezeken a településeken az ott termelt javakat, forrásokat visszaforgatjuk abba az életterbe, ahol keletkeznek. A MOSZ a rendszerváltás óta ezt szeret-

né. Nem szabad kiűriteni a vidéket, a magyar falut, hangsúlyozta az elnök.

A miniszteri meghallgatáson Lázár János Teleki Pált idézte, aki annak idején úgy fogalmazott: „Akié a föld, azé az ország!”. Nagy Tamás szerint is fontos politikai hitvallás ez, mert jelenleg az ország állampolgárainak jelentős hányada birtokolja a termőföldet. Egyfelől vannak a földtulajdonnal rendelkező földművesek, másfelől – csaknem kétféle módon – azok az emberek, akik kárpótolás révén jutottak földhöz, és ennek keretén belül 70–90 milliárd forint jövedelemben részesülnek évente adómentesen, a bérleti díjak beszedésével. Magyarországon ma egy olyan konstrukció működik, amelyben a föld által termelt nyereség széles körben oszlik meg. A földbérleti díjakból a földtulajdonosok megkapják a magukét, a másik oldalról a társas vállalkozások (amelyek nem szerezhetnek földtulajdont) nem kényszerültek arra, hogy földvásárlásra fordítsák a jövedelmeiket, a vagyoniukat, a tőkéjüket. Így a termelés fejlesztésére koncentrálhatnak, és a faluban élő földtulajdono-

sok, földművesek is megtalálják a számításukat. Ha hozzányúlunk ehhez a szétosztási rendszerhez, akkor jelentős károk keletkeznek azzal, hogy az 1200 vagy 1800 hektárnál nagyobb gazdaságoknál – az Agrárkamara kezdeményezésére – a földalapú támogatások igazságosabb elosztása érdekében a 150 ezer eurót meghaladó földalapú támogatások esetében degressziót alkalmaznak. Ez uniós elvárás is, hiszen minimum 5 százalékos degresszió alkalmazása szükséges, de a kormány már a 100 százalékos degressziót is mérlegeli. Ma Magyarországon 1 millió 164 ezer hektár után vesznek igénybe 150 ezer eurónál nagyobb földalapú támogatást. Ez az intézkedés éppen a mezőgazdaság érdekét sújtja, hiszen a foglalkoztatás, az adóbefizetés, a mezőgazdasági produktum tekintetében ezek azok a gazdaságok, amelyek a valódi terheket cipelik, hangsúlyozta Nagy Tamás.

Főntos arról is beszélni, hogy az 1,5–3 ezer hektáros gazdaságokban kik viszik haza a nyereséget. Egy 3 ezer hektáros gazdaságban 50–80 főt foglalkoztatnak, és a tulajdon vagy minden foglalkoztatotté, vagy 15–20–30 ember között oszlik meg. A képződő profitot a tulajdonosok differenciáltan, a tulajdoni hányad alapján osztják el maguk között. Tehát nem egy ember teszi zsebre a

Tények

A magyar mezőgazdaság duális szerkezetű. Jogi személyiségű vállalkozások és szövetkezetek használják a termőföld mintegy 45 százalékát – amit több mint egymillió természetes személytől bérelnek –, és itt állítják elő a mezőgazdaság bruttó termelési értékének 60 százalékát. A sertésállomány 70 százaléka, a tejelőtehen-állomány mintegy 80 százaléka, a baromfiállomány közel 60 százaléka náluk található. Több mint 100 ezer embert foglalkoztatnak, megfizetve utánuk az adókat és járulékokat. E körből származik – figyelemmel a helyi adókra is – a költségvetés ágazatból származó adó- és TB-bevételeinek csaknem 90 százaléka. A mérlegadatokat tanúsága szerint évi 125 milliárd forint mezőgazdasági szolgáltatást nyújtának, valamint évi 98 milliárd forint beruházást valósítanak meg.

Ezerkét-száz hektárnál nagyobb területen 450–500 gazdaság gazdálkodik, és ők állítják elő a magyar mezőgazdasági termelés több mint negyedét (ez gyakorlatilag a magyarországi agrár- és élelmiszer-exportárualap), foglalkoztat 40–50 ezer embert, tartja a magyarországi állatállomány mintegy 40 százalékát, állítja elő a szántóföldi vetőmagok felét. Ezen túl, éves szinten 75 milliárd forint értékűre becsülhető az általuk a helyi egyéni termelők számára nyújtott szolgáltatások értéke.

hasznát, hanem olyan tulajdonosi csoportok részesülnek belőle, akik a maguk tulajdonát, vagyonát fektetik be, és ugyanabban az élettérben élnek, ahol dolgoznak. A kormányzatnak nem szabad megátadnia ezt a csoportot, mert ennek tagjai azok, akik olyan piaci erővel rendelkeznek, hogy nem lehet kikerülni őket, ugyanakkor olyan szolgáltatásokat nyújtanak az őstermelőknek, a családi gazdaságoknak, a kistermelőknek, amelyek elvégzésére azok nem képesek. A kis- és középzemek garantálják a környezetükben működő kisebb gazdaságok életben maradását. Ha politikai okokból az adózás és a törvényeken keresztül megtámadják ezt a középréteget, akkor gyakorlatilag azokat is lefejezik, akiket a kormány felzárkóztatni szeretne.

A profittal kapcsolatban az is elhangzott, hogy a világon mindenütt – így agráradszág-

gaink okán Magyarországon különösen – a szántóföldi növénytermelés a mezőgazdasági termelés alapja. Érthetetlen, hogy a kormány a hatékony, versenyképes, az exportáralap meghatározó hányadát előállító növénytermesztő gazdákat miért kívánja ellehetetleníteni. Ugyancsak tévedés, hogy a növénytermesztő gazdaságokban extraprofit keletkezik. A KSH, illetve a NAV mérlegadatokat tanúsága szerint a tőkearányos jövedelem átlagosan 2–3 százalék, a tulajdonosok által realizált osztalék 1 százalék alatt van, ami jellemzően 20–30 – de az sem ritka, hogy több száz – tulajdonos között oszlik meg.

Lázár Jánost arról szeretné meggyőzni az elnök, hogy a mezőgazdaságban szakmai kérdés, hogy hány hektáron hány embernek és milyen gépegységgel kell dolgoznia ahhoz, hogy egy gazdaság piac-
képes legyen. Ha ezt a szem-

pontot nem veszik figyelembe, akkor elaprózzák az erőforrásokat és tönkreteszik a gazdaságot. Az lehet a célunk, hogy megtaláljuk, hogy a mezőgazdaságban termelő profitot – ami az ár-, a támogatási és a szolgáltatási bevételek összességéből származik – miként lehetne arra fordítani, hogy valóban fenntartható munkahelyek létesüljenek vidéken. A hangsúly a fenntarthatóságon van, hiszen olyan adópolitikára és intézményrendszerre van szükség, ahol a vidéken élő, tőkével és piacismerettel rendelkező gazdaságokat ráveszik a munkahelyek számának bővítésére és akik az ottani gazdasági életet generálják, jelentette ki az elnök.

Nagy Tamás kitért arra is, hogy a politikusoknak régóta problémájuk van a nagybirtok és a kisbirtok fogalmával. Magyarországon az elmúlt évszázadokban még nem volt sikeres földbirtokpolitika – és

most sincs. A dolog pikantériája, hogy éppen a szocializmus éveiben, az 1960–1970-es években futott fel a mezőgazdasági termelés, aminek az volt az oka, hogy az agrárszakszemélyek értékelték a nagybirtokok, az ezer hektárok műveléséhez, valamint hogy a mezőgazdaságban kívül is tevékenykedhettek a nagyüzemek, a gazdaságok. Ezzel ugyanis egyfajta befektetési politika is megvalósult, amit napjainkban a 2–3 ezer hektáron gazdálkodó cégek igyekeznek továbbvinni. Éppen ezért javasolja Nagy Tamás azt a megoldást, hogy a 150 ezer eurót meghaladó támogatásoknál úgy alkalmazzák a degressziót, hogy a bérköltségeket és annak járulékait pluszban térítsék meg. Ha ez nem történik meg, akkor az üzemek – 450–500 gazdaságról van szó – nem maradnak életben, mondta végezetül Nagy Tamás.

H. GY.

Fizessen elő most!

Borászati Füzetek - A hegyközségek szakfolyóirata

Megrendelőlap

Megrendelem a **Borászati Füzetek** című lapot példányban az alábbi címre:

Megrendelő neve:

Megrendelő címe:

Számlázási név:

Számlázási cím:

Időtartam: ☐ 1 évre 7 200 Ft
☐ 1/2 évre 3 600 Ft

Fizetés módja: ☐ csek
☐ átutalás

.....
alírá

A lap megrendelhető a megrendelőlap visszaküldésével a Magyar Mezőgazdaság Kft., 1141 Budapest, Mirtusz u. 2. címe.
A Magyar Mezőgazdaság Kft. az adatok gyűjtésekor, feldolgozása-
kor a 2011. évi CXII. törvény alapján jár el

Magyar Mezőgazdaság Kft., 1141 Budapest, Mirtusz u. 2.
Tel.: 06-1-470-0411, fax: 06-1-470-0410
E-mail: info@magyarmezogazdasag.hu, web: www.boraszatifulzetek.hu

